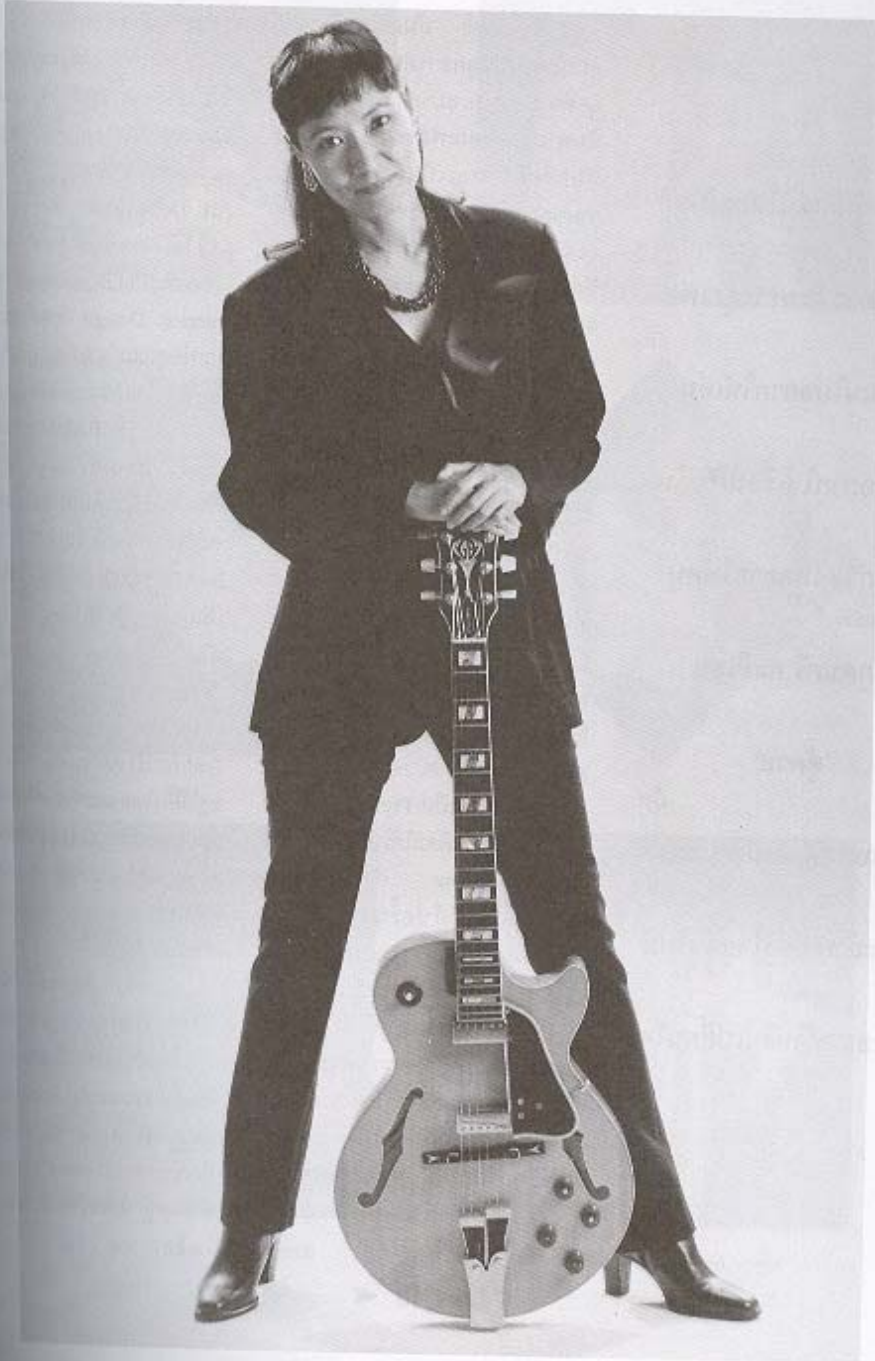

สัมภาษณ์

“ดร.กะทิ”

สัมภาษณ์ : มือกีตาร์สาวไฟแรง (นักเรียนเก่าอังกฤษ)

“ดร.กะทิ”

ผู้มุ่งมั่นสู่ ‘ศิลปินระดับอินเตอร์’

แรงผลักดันให้กะทิ
 เล่นกีตาร์ ก็เพราะคุณพ่อ
 คุณแม่ไม่ยอมให้เล่น
 กีตาร์อยากให้เป็นเปียโน
 มากกว่า ไม่อยากให้คบ
 นักดนตรี กะทิเลย
 “สู้ตาย”
 จนคุณพ่อคุณแม่ต้องยอม
 เพราะถ้าเธอดังใจแล้วไม่มี
 การถอยหลังหรือเปลี่ยนใจ

สิราภรณ์ มันทาภรณ์ หรือ ดร.กะทิ เป็นลูกสาวคนเดียวและคนสุดท้องของ นพ. สมาน และ คุณนิรมล มันทาภรณ์ คุณพ่อของเธอเป็นคุณหมอดังเพราะเป็นผู้ที่ทำ heart transplant คนแรกของประเทศไทย กะทิมีพี่ชาย (ทั้งหล่อกทั้งแกง) สองคนคือ กะทง กับ กะทิง กะทง (นพ.คณิต) จบ Guy's Hospital ลอนดอน เป็นหมอมานู คอ จู๊ก ที่ ว.พ.บำรุงราษฎร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน nutrition ส่วนกะทิง (รศ. วิฑิต) จบจาก Oxford University และสอนกฎหมายอยู่ที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งครอบครัวกะทิจบประถม 4 จาก ร.ร. มาแตร์ และบินไปเรียนภาษาอังกฤษที่ Lady Eden's School, Kensington, ลอนดอน อยู่หนึ่งปีก่อนไปเรียน O' levels ต่อที่ Heathfield School, ASCOT ในปี ค.ศ. 1965-1970 ในปีสุดท้ายเธอก็ได้เป็น Prefect (หัวหน้าชั้น) และทำงานดีจนได้รับรางวัลเกียรติยศ 'White Bow'

กะทิจับกีตาร์ครั้งแรกอายุ 12-13 สมัยอยู่โรงเรียน Heathfield นั่นเอง เธอจะไปเล่นคอนเสิร์ตการกุศลต่างๆ เกือบทุกสัปดาห์ แรงผลักดันให้กะทิเล่นกีตาร์ ก็เพราะคุณพ่อ คุณแม่ไม่ยอมให้เล่นกีตาร์อยากให้เป็นเปียโนมากกว่า ไม่อยากให้คบนักดนตรี กะทิเลย “สู้ตาย” จนคุณพ่อคุณแม่ต้องยอมเพราะถ้าเธอดังใจแล้วไม่มี

การถอยหลังหรือเปลี่ยนใจ

หลังจาก Heathfield กะทิได้เข้าไปเรียน Interior Design ที่ Endicott College, Beverly, Massachusetts, U.S.A. สอบได้ที่ 1 ของทั้ง Art Department จนอยู่ใน Dean's List ได้ Honorary Award สูงสุดของ USA คือ Phi Beta Kappa. กะทิเรียน Interior Design ตามคำขอร้องของคุณพ่อคุณแม่ แต่เมื่อเธอเรียนจบแล้วเธอก็ขอไปเรียนในสิ่งที่ตนเองรักที่สุดคือ ดนตรี ที่ Berklee College of Music, Boston เรียนอยู่ 4 ปี ทงด้านเรียบเรียงเสียงประสาน เอกกีตาร์ จนได้ Diploma ในปี 1977 ขณะนั้น Berklee College ยังไม่มีสอนถึงขั้นปริญญา แต่ในปี 1980 เมื่อ Berklee เป็น "fully accredited college" แล้ว กะทิจึงกลับไปใหม่ เพื่อรับปริญญาตรี เกียรตินิยม ทางด้านดนตรีแจ๊ส (เอกกีตาร์) หลังจากนั้นกะทิได้กลับมาอยู่เมืองไทย และทำงานที่บริษัท Nile Spot ดูแลเรื่อง Concert Productions จัดคอนเสิร์ตอินเตอร์ต่างๆ รวมทั้งเป็นผู้จัดการ Diana's Club ที่โรงแรมโอเรียนเต็ลด้วย

ในต้นปี 1982 เธอตัดสินใจกลับอเมริกาอีกครั้ง เพื่อเพิ่มประสบการณ์ทางด้านบันเทิงจริงๆ ใน Hollywood เริ่มด้วยงานเลขาคำนวณ Productions เป็นผู้ช่วยของ Agent ที่เป็นตัวแทนของผู้เขียนบทหนังความทางด้านบันเทิง ทำสัญญาให้เหล่าศิลปิน ดารา ที่

ชีวิตกะทิที่ลอนดอน (เพื่อน+เพลง)

LONDON HOME in Barnes (1970)

ทิ

แต็ก - ทิ

ดวง

ตุ้ม

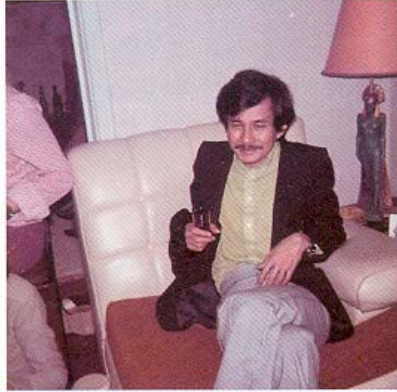
พีโป - ดวง - แอ๊ด - ทิ - อรรถ

เจียร - ทิ - พีโป - ทง - ตุ้ม

เพื่อนๆ กะทิ ที่อังกฤษ (ติดสิงจ้ง)

“MEMORIES are the treasures that time cannot steal”

พี่โป

เธียร

แต๊ก

อรรด

แจ้ง

แอ๊ด

กะทิเป็นผู้หญิงไทยคนเดียว

ที่เป็นนักดนตรีแจ๊ส และ

ของเธอก็เป็นวงเดียวที่เล่น

เพลงแนว Brazilian Jazz

ไม่มีใครในเมืองไทยกล้าเล่น

เพราะมันยากส์ !

"Licensing" ของหนังคือ การกำหนดอนุญาตให้ฉายได้...ให้ฉายในช่วง (ไม่ได้ชื่อขาด) ให้ทำเป็นวีดีโอได้ หรือแพร่ภาพทางโทรทัศน์อย่างเดียว เป็นต้น

ขณะที่กะทิทำงานหาประสบการณ์ใน Hollywood เช่น ที่ Taft Entertainment ได้ดูแลเรื่อง Business & Legal Affairs สร้างหนัง และ Distribute หนัง เธอก็เรียนกฎหมายไปด้วย และในปี 1992 จบ ปริญญาเอกหรือ Doctor of Jurisprudence ทางด้าน Entertainment Law คือ เรื่อง สัญญา และลิขสิทธิ์ เป็นต้น เธอยังทำงานต่อที่บริษัท Harmony Gold เป็น Manager of Business and Legal Affairs Department ซึ่งอยู่บน Sunset Boulevard ถนนชื่อดังมากของ Hollywood จนสิ้นปี 1995 โดยในวันที่ 17 มกราคม 1994 กะทิจำได้แม่นยำว่าเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงที่ แอล.เอ และมี after shock ต่ออีกถึง 3 เดือนเธอจึงตัดสินใจขายบ้านและกลับบ้านเกิดเมืองนอนอีกครั้ง แม้กะทิได้เรียน Entertainment Law มา แต่ยังไม่มีโอกาสทำงานทางด้านนี้ในประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่อยากทำกฎหมายลิขสิทธิ์ทางด้านดนตรี เพราะตลาดมี...ตลาดมืด ในเมืองไทยน่ากลัวมากเป็นเรื่องของเงินมหาศาล ไม่เสียตึกว่า ยังอยากมีชีวิตอยู่ค่ะ !

หลังจากได้กลับมาอยู่กรุงเทพฯ ไม่นานก็ทำงานเป็นผู้จัดการที่ Bakery Music อยู่พักหนึ่งจึงออกมาเป็นนักดนตรีเต็มตัวและได้จัดรายการวิทยุ "ถามมาจ๊ะ...โดน" กับ เอ็ม สุรศักดิ์ วงษ์ไทย ในขณะที่เดียวกันเธอเริ่มสอนภาษาอังกฤษโดยการแปลเพลงในรายการวิทยุชื่อ "More Than Words" คลื่น

FM 89 'Pirate Radio' ซึ่งฮิตมาก... หลังจากนั้นทุกคนทำตามกันใหญ่ ก็เลยหาอะไรทำใหม่จะสนุกกว่า นิสัยชอบเป็นผู้ริเริ่มทำก่อนชาวบ้าน ล่าสุดได้เขียนบทความลงใน Channel [V]

Magazine, นิตยสาร สำหรับเด็กวัยรุ่น

สามารถพูดได้ว่า กะทิเป็นผู้

หญิงไทยคนเดียวที่เป็นนักดนตรี

แจ๊ส และวงของเธอก็เป็นวงเดียวที่

เล่นเพลงแนว Brazilian Jazz ไม่มี

ใครในเมืองไทยกล้าเล่น...เพราะมัน

ยากส์! การเล่น Jazz ต้อง improvise

ได้เป็นจุดที่ทำท้ายที่สุด เล่น solo และ

chord และเปลี่ยน keys ตลอด เธอ

ทุ่มเทกับดนตรีสไตล์ 'Bossa Nova'

(ที่แปลว่า 'New Style') เพราะรัก

มาตั้งแต่เด็ก ๆ เธอจะเปิดแผ่นจากบรา

ซิลอยู่เรื่อย ๆ จะแกะเพลงจากแผ่น

และเรียบเรียงเอง ใช้เวลาเป็นวัน ๆ

สำหรับการเล่นเพลงจาก Brazil จึงหวะ

ตี Chord หรือ 'comping' (มาจากคำว่า

accompaniment แปลว่า เล่นคู่)

ต้องแน่นและละเอียด ไม่มีใครเล่น

chords สไตล์นี้ได้ 'ละเอียด' ในเมือง

ไทย มือขวาต้องแน่น 'ตก' ถึง จะแน่น

'ยก' (ตกคือ 1. 2. 3. 4. ยกคือ AND

1 AND 2 AND 3 AND 4) การเล่น

Brazilian Jazz นั้นต้องมี perfect time

(คอมพิวเตอร์เคียวด์กะทิแล้วว่าจังหวะ

'perfect !') harmony และ melody

การร้อง Bossa Nova ต้องมีเสียงร้อง

ที่ soft, romantic และ sensuous มาก...

ปีนี้จะที่ได้โอกาสไปบราซิล ประ

เทศเขาร่วมฉลองครบรอบ 500 ปี ไป

ดูเขาซ้อม Carnival และได้ติดต่อกับ

ศิลปินที่นั่นทำให้เกิดแรงบันดาลใจ

เที่ยวนี้เธอได้หนังสือเกี่ยวกับดนตรีกลับ

มาเป็นกิโล ๆ เพราะต้องเรียนรู้พัฒนา

ตัวเองขึ้นเรื่อย ๆ ไม่รู้อะไรก็ต้องถาม

“MUSIC has the charm that soothes a savage breast.”

1971-1972 New Year's Eve at Hilton, Washington D.C.

1973 New Year's Eve at Chicken Inn, London

SING-SONG at Kor Por, London (Aug. 72)

แก๊งเพื่อนญาติสนิท พี่มร. ทิง, คุณแม่เฉลิมขวัญ, คุณแม่นิรมล, น้องไก่, ต้ม, แด็ก, เอ๊าะ, กะทิ, ต้ม, น้าญาณี. (ลอนดอน 1972)

การกางเน็ต ไม่ใช่เพราะเรา

จำเพลงไม่ได้ เพลงมันมี

evolution ของมันเปลี่ยน

แปลงตลอด เมื่อเพลงที่เรา

เล่นยังไม่ "mature "

(เหมือนไวน์ที่บ่มยังไม่ได้ที่)

ก็ต้องมีการเรียบเรียงใหม่ไป

เรื่อยๆ จนกว่าเราจะพอใจ

กับมัน ใช้เวลาค่ะ !

ไม่ต้องอาย ไม่ต้องกลัวเสียฟอร์ม ไม่ถาม.....ไม่รู้.....ก็ง้อต่อ !

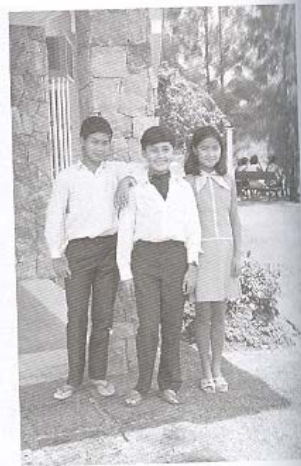
◆◆◆◆◆

เธออธิบายว่า....ในแอล.เอพวกเราเป็น sight readers อ่านโน้ตและ interpret เพลงได้อย่างดี โดยใช้ feelings ขออธิบายต่อว่าการกางเน็ตไม่ใช่เพราะเราจำเพลงไม่ได้ เพลงมันมี evolution ของมันเปลี่ยนแปลงตลอด เมื่อเพลงที่เราเล่นยังไม่ " mature " (เหมือนไวน์ที่บ่มยังไม่ได้ที่)ก็ต้องมีการเรียบเรียงใหม่ไปเรื่อยๆ จนกว่าเราจะพอใจกับมัน ใช้เวลาค่ะ !

กะทิจะแสวงหาศิลปิน.....อยู่เรื่อยๆ เธอพยายามสร้างเด็กใหม่ในวงการ...เช่นในวง Dr. KaTi Brazilian Jazz มือ bass เป็นนักดนตรีที่ "ไม่ธรรมดา" อาจเป็นของจริงที่สุดในเมืองไทยก็ว่าได้ แต่เขาเป็นเด็กใหม่ในวงการยังไม่ใครรู้จัก เขาชื่อ "วูตลิ่งชะทรัพย์สิน" เพิ่งกลับมาจาก Berklee เมื่อ 2 ปีที่แล้ว ส่วน "กั้ง" (อดิศักดิ์) มือกีตาร์ เมื่อเขาอายุ 15 ปี มากรุงเทพฯ จากนครพนม ไม่มีเงิน แต่ขยัน เขามีความพยายามมาก เพราะต้องเอาตัวรอดแรงดึงดูดทำให้เรามาทักกันเอง ตอนนี้กั้งเล่นประจำอยู่ที่ Imageries Pub (สุขุมวิท 24) กะทิเองจะเล่นที่ Imageries Restaurant ทุกศุกร์-เสาร์

◆◆◆◆◆

แรงบันดาลใจสมัยกะทิอยู่อังกฤษยุค 60's คือวง The Beatles และ James Taylor บ้าดนตรีตั้งแต่วันนั้น จึงกลายเป็นศิลปินในที่สุด คลุกคลีกับดนตรี...กับนักดนตรีมาตลอดเพลงโปรดสมัยนั้นที่ชอบเล่นเอง คือเพลง Fire & Rain และ You've got a Friend ในสไตล์ของ James Taylor.

สามพี่น้อง กะทิง, กะทิ, กะทิต (ลอนดอน 1966)

สำหรับศิลปินในยุคนี้.....กะทิชื่นชอบ "น้องกบ" (เสาวนิต นวพันธ์) เคยไปดูน้องกบร้องเพลงสด เด็กคนนี้ต้องดังแน่ เพราะเสียงดีมาก และวงเดี่ยวที่ "ใช่เลย" ในทัศนะของกะทิคือ LOSO: "เสก" (เสกสรรคัชชุพิมาย) ผลิตเพลงจากจิตใจ จากความรู้สึกที่แท้จริง แต่งเพลงเก่ง เนื้อเพลง และทำนอง "ไม่ธรรมดา" เสกแต่งเพลงอะไรก็ฮิตทุกเพลง เก่งจริง ๆ ค่ะ !

◆◆◆◆◆

ในความคิดเห็นของกะทิ ศิลปินต้องเป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่ "โดนปั้น" ให้แต่งตัวอย่างนั้น ให้ร้องแบบอย่างนี้และต้องไม่ทำแค่เป็นงานอดิเรก ต้องขยันและไม่หลงตัว และต้องพัฒนาตลอดชีวิต ควรมี "วิญญาณศิลปิน" ที่แท้จริงคือ (คือ Be true to yourself) อย่าให้เงินมาหลอกซื้อวิญญาณเราไป เพราะจะไม่ได้วิญญาณนั้นกลับคืนมา ทำเงินเยอะไม่ได้แปลว่า เก่งนะจ๊ะ.....

◆◆◆◆◆

ศิลปินต้องเป็นตัวของตัวเอง

ไม่ใช่ "โดนปั้น" ให้แต่งตัว

อย่างนั้น ให้ร้องแบบ

อย่างนี้ และต้องไม่ทำแค่

เป็นงานอดิเรก ต้องขยัน

และไม่หลงตัว และต้อง

พัฒนาตลอดชีวิต

สำหรับอนาคต กะทิกะออกal-
bum เป็นศิลปินระดับอินเตอร์ ขยัน
อย่างนี้ วันหนึ่งต้องสำเร็จ เธอยอมรับ
ว่า 'เหนียว' ต้องเสียสละมาก แต่ยอม
เหนียวจนวันตาย เพราะ 'รัก' และ
เพราะนี่คือชีวิตเรา !

☆☆☆☆☆

"สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม
2543"

"Dr. Kati" at a charity fashion show at
The Emporium (May 2000)